

Tron som försätter berg

RECENSION BÖCKER

Som på räls

En sann berättelse om hastigt insjuknande och snabbt tillfrisknande

Mari-Louise Strandberg
Labyrinth Books, 2009

▼Se det positiva i det sjuka, se det inte som en (sjuk)dom, uppmanar Mari-Louise Strandberg i Närpes i sin nyutkomna bok "Som på räls". Där skildrar hon sakligt och detaljerat hur det gick till då hennes sambo, 42-årig brandmannen och ambulansföraren Patric Nissfolk drabbades av akut hjärnblödning på grund av en aneurysm hösten 2004.

Han hade inte många odds på hand när han medvetlös fördes

med ambulans till centralsjukhuset i Vasa. Men Mari-Louise, utbildad zonterapeut och hängiven utövare av alternativa vårdformer, satte genast på intensiven i gång med sin ansiktszonterapi. Hon lyckades också, i första hand väcka Patric till medvetande och därefter hjälpa honom att återfå rörligheten i den från början förlamade vänstra sidan.

Om Patrics rekordsnabba återhämtning efter operation i Tammerfors och ytterligare några dagar i Vasa, totalt nio dygn på sjukhus, handlar den lilla volymen på drygt 100 sidor. Den mödosamma vägen tillbaka omspände flera år och krävde stora ansträngningar. Men framförallt krävdes tålamod, en brinnande vilja och en aldrig sviktande tro

på att resultatet bara kan bli ett, dvs tillfrisknande och ett fortsatt gott liv.

Ibland förefaller det nog för en utomstående som om terapeuten kör väl hårt med den stackars patienten, som inte ges varken rast eller ro för alla behandlingar och motionspass.

Så säger han också, när det värsta väl är över: "Oj så jag hatade dig för att du inte tillät mig att vara sjuk". Vid det laget, när han mognat till att verbalisera sina känslor, inser han dock att Mari-Louises envishet och övertygelse om att ingenting är omöjligt ändå hjälpt honom framåt.

Som på räls gick det väl inte riktigt, varför titeln förefaller en smula övermodig. Men Mari-Louise Strandberg ger sig som sagt inte när det gäller att bädda

för ett gott liv för sig och Patric. Hon brinner för det hon gör, även när hon sätter sina tankar och upplevelser på pränt. Det avspeglar sig i berättelsen, som på sina ställen är riktigt spännande läsning.

Som så ofta när det gäller amatörskribenter kan man inte annat än beklaga att det förlag som tagit på sig ansvaret för att resultatet av skrivarmödan skall komma ut av trycket inte erbjudit professionell hjälp med den språkliga utformningen. I detta fall är det speciellt i interpunktionen som det brister, och särskrivningssjukan grasserar.

Även för layouten kan man sätta frågetecken, med omotiverade fontbyten, kursiva direkta anföringar i mängder och en ojämn högermarginal, som på sina stäl-

len är mer än lovligt ojämn.

Syftet med berättelsen om Patrics plötsliga insjuknande och snabba tillfrisknande (han är numera sjukpensionär, men i relativt gott skick) är enligt Mari-Louise att peka på möjligheterna med alternativa vårdformer i kombination med traditionell medicinsk vård. Det borde såväl läkare som sjukhusadministratörer gå in för, anser hon, dels för att spara pengar (?) genom att avlasta anstaltsvården, dels för att försnabba patientens tillfrisknande.

Mari-Louise Strandberg verkar numera som privatföretagare i den alternativa vårdbranschen, med fotzonterapi, ansiktszonterapi, massage och irisdiagnostik på programmet.

ANITA SVENSSON

VASABLADET

MÅNDAG 2 NOVEMBER 2009